

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 129.

Solgte Session.

37te Møde.

Lovsdagen den 17de Novbr. Kl. 12.

(Fortsat.)

Justitsministeren (fortsat): Hvis man ikke vil billige denne Opfattelse af Loven af 1860, er det mig dog meget klart, at denne Embedsmand har mange Billighedshensyn for sig for fremdeles at komme til at oppebære dette personlige Tillæg af 300 Rd. Den ærede Ordfører har bemærket, at han vil gjennem Bageloven, selv naar der tages Hensyn til det personlige Tillæg af 300 Rd., ved det indtrædende Alderstillæg komme til at oppebære den Gage, han nu har; men det synes mig dog at stille sig ikke ganske rigtigt. Hensigten med Bageloven har dog været, at den paagjældende Embedsmand skulde komme til at faae en Gage, som Lovgivningen erkjender at staae i et passende Forhold til hans Forretninger. Nu har han dog haft denne Gage tillagt for de Embedsforretninger, der under de tidligere Forhold tilkom ham, medens de 300 Rd. bleve tillagte ham paa Grund af et andet Synspunkt, nemlig netop paa Grund af de stærkt færgede Forretninger, og der er derfor megen Billighed, som taler for ogsaa at lade ham fremdeles beholde dette personlige Tillæg. Der er ogsaa nævnt de 100 Rd., som han oppebærer som Lehnsecretair. Den ærede Ordfører gik ud fra den Forudsætning, at det er et Beløb, som altid har været tillagt Departementschefen. Da dette Embede blev indført i 1817, var det forbundet med Contoirchefsposten i det

paagjældende Departement, og det blev indført, fordi det med Hensyn til de med Lehnscentsrollen forbundne Forretninger fandtes nødvendigt at overdrage det saaledes til en Mand som et særegt Hverv, hvorfor disse 100 Rd. bleve tillagte ham. Det er senere gaaet over til den Departementschef, i hvis Forretninger den paagjældende Embedsmand indtraadte, da Departementschefsposten for andet Departement blev nedlagt. Jeg troer, at jeg med Grund har sagt, at dette Embede blev oprettet i 1817. — Det har stadig været betragtet som et særligt Embede, og jeg er for ganske kort Tid siden kommen i Besiddelse af en Communication af en allerhøieste Resolution af 8de Januar 1858, som angaaer Fordelingen af de Forretninger, som vare henlagte under det senere nedlagte andet Departement, hvori det udtrykkelig hedder, at denne Embedsmand skal have — saa nævnes hans Gage — og for Embedet som Lehnsecretair de 100 Rd., saa det er baade i sin Udvikling og i den Erkjendelse, som senere har fundet Sted, bestemt blevet betragtet som Gage for det særskilte Embede som Lehnsecretair. Jeg anbefaler nu disse Bemærkninger til Thingets Overveielse.

Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 4 bliver der, idet Udvalgets Forslag gaaer ud paa, at der maatte tilstaaes de 300 Rd. til Bestridelse af de med Bogholderiet forbundne Forretninger, kun Spørgsmaal om de 240 Rd. til Buddene. Jeg erkjender vel, at det, som maatte gjøre Udslaget for at tilstaae dette Beløb — der er kun Tale om de nuværende Budde — er ligesom Billighedshensyn. Den